

Çocuk ve Çoban Köpeği

Jane MEADOW

Çocuk ve Çoban Köpeđi

Jane MEADOW

Jack otobüsten indi ve taze saman ile sıcak toprak kokusunu içine çekti. Büyükbabasının çiftliği yeşil bir yorgan gibi uzanıyordu; koyunlar tepelerin üzerine pamuk gibi bulutlar gibi dağılmıştı. Jack kırmızı kapüşonlusunu sıkıca çekti ve dişlerinin arasındaki boşluğu göstererek gülümsedi. Sarı botları çıtırdayarak, her şeyi bir anda görmek için sabırsızlanarak ahıra doğru koştu.

Büyükbabası ahşap kapının yanında bekliyordu; yeşil düz kasketi güneşe karşı yan yatmıştı. Kahverengi hırkası odun dumanı kokuyordu ve gülümsediğinde gri bıyığı kıpırdıyordu. "En iyi çalışanımla tanışmaya hazır mısınız?" diye sordu. Jack o kadar hızlı başını salladı ki kıvrıcık siyah saçları zıpladı. Arkalarında, bir kulağı siyah, diğerinin ucu beyaz bir köpek, kehribar rengi gözleri parlayarak, tamamen hareketsiz oturuyordu.

"Bu Moss," dedi Büyükbabası. Border collie'nin tüylü kuyruğu çimenleri süpürdü, ama oturmaya devam etti; kırmızı tasması beyaz göğsüne karşı parlıyordu. Jack elini uzattı ve Moss kibarca kokladı. "O bir çoban köpeği," diye açıkladı Büyükbabası. "Ama işini doğuştan bilmiyordu. Öğrenmesi gerekti, tıpkı senin okulda sayıları öğrendiğin gibi."

Büyükbabası kapıyı açtı ve kısa, net bir nota halinde ısıklık çaldı. Moss siyah-beyaz bir ok gibi ileri fırladı. Koyunlar koyu renkli yüzlerini kaldırdı, sonra yünlü bir dalga gibi birlikte hareket etti. "Yavaş ol şimdi," diye mırıldandı Büyükbabası. Moss, karnı yere yakın, gözleri sürüye kilitlenmiş halde yavaşça sürünmeye başladı. Jack gözleri fal taşı gibi açılmış halde izledi. "Kolay görünüyor," dedi. "Ben deneyebilir miyim?"

Büyükbabası nazikçe başını salladı. "Önce izle. Moss benim işaretlerimi dinler." Uzun, alçak bir ıslık çaldı. Moss geniş bir daire çizerek koyunları ağıla doğru yönlendirdi. Tüylü bedenler tek bir vücut gibi, sakin ve istikrarlı bir şekilde döndü. Jack kaşlarını çattı. "Ama sadece etraflarında koşuyor," dedi. "Ben de yapabilirim." Büyükbabasının gülümseme çizgileri derinleşti. "Sabır, Jack. Dikkatlice izle."

Moss dili dışarıda, geri koştı ve Büyükbabasının ayaklarının dibine oturdu. Yaşlı adam, ucu beyaz kulağın arkasını kaşıdı. "İyi köpek. Her seferinde aynı işaret, böylece ne demek istediğimi biliyor." Jack bir çakıl taşına vurdu. "Ama yavaş," dedi. "Daha hızlı gidemez mi?" Büyükbabası gülümsedi. "Hız amaç değil. Netlik amaç. Moss, istikrarlı işaretlerin koyunları güvende tuttuğunu öğrendi."

Jack ıslık çalmayı denedi, ama sadece bir hava üfürüğü çıktı. Moss başını yana eğdi, kulakları dikildi. "Tekrar dene," dedi Büyükbabası. "Kısa ve keskin." Jack daha sert üfledi ve küçük bir cıyıklama kaçtı. Moss'un kuyruğu sallandı, ama hareket etmedi. "Gerçek işareti bekliyor," dedi Büyükbabası. "O sabırlı. Ya sen?" Jack iç çekti ve öğrenmeye kararlı bir şekilde başını salladı.

Bütün sabah Büyükbabası aynı ıslıkları tekrarladı. Moss her seferinde karşılık verdi; koyunları sola, sağa ve ileri yönlendirdi. Jack sürünün yavaş bir nehir gibi hareket ettiğini izledi; hiç çarpışmıyor ya da korkmuyorlardı. "Ona güveniyorlar," dedi Büyükbabası. "Çünkü o tutarlı. Aynı ses, aynı hareket. İşte takım çalışması bu." Jack çoban köpeğinin kehribar rengi gözlerini inceledi ve oradaki odaklanmayı gördü. Belki de o kadar da kolay değildi.

Öğle yemeğinde Jack bir saman balyasına oturdu ve Moss ile bir sandviç paylaştı. Köpek çenesini Jack'in dizine dayadı. "Aynı komutlardan hiç sıkılmıyor musun?" diye sordu Jack. Moss sadece gözlerini kırpı. Büyükbabası kıkırdadı. "İşini seviyor. Bu onun işi ve iyi yapıyor. Tekrar, güven inşa eder Jack. Tıpkı benim sana aynı şeyi söyleyip sonunda dinlemen gibi." Jack dişlerinin arasındaki boşluğu göstererek gülümsedi.

O öğleden sonra Büyükbabası komşular için küçük bir gösteri hazırladı. "Jack, sen yardım edebilirsin," dedi. "Kapının yanında dur ve ben başımı salladığımda aç." Jack'in kalbi hızla çarptı. Kanvas çantasını sıkıca tuttu ve yerini aldı. Moss tetikte bekledi. Koyunlar etrafta dolaşüyor, kulak etiketleri çırpınıyordu. "Unutma," diye fısıldadı Büyükbabası, "işaretimi bekle. Sabır."

Büyükbabası ıslık çaldı ve Moss harekete geçti. Koyunlar kapıya doğru ilerledi, ama Jack donup kaldı. Ya çok erken açarsa? Büyükbabasının küçük baş sallamasını gördü ve kapıyı ardına kadar açtı. Moss sürüyü sakın, istikrarlı bir akış halinde içeri yönlendirdi. Jack tuttuğunu bilmediği nefesini bıraktı. "Başardım!" diye fısıldadı. Moss kuyruğunu hızlıca salladı.

Komşular alkışladı ve Jack'in içi ısındı. Büyükbabası kıvrıcık saçlarını karıştırdı. "Görüyor musun? Net işaretler ve sabır her şeyi daha akıcı hale getirir. Moss sana güvendi çünkü izledin ve bekledin." Jack, kırmızı tasmalı parlayan, gururla oturan çoban köpeğine baktı. "O olmadan yapamazdım," dedi Jack. "O da senin ışıkların olmadan yapamazdı."

Büyükbabası başını salladı. "İşte takım çalışması. Açıkça iletişim kurduğumuzda ve birbirimize karşı sabırlı kaldığımızda güven büyür." Jack acele etmek istediğini düşündü, ama Moss'u izlemek ona daha iyi bir yol gösterdi. Çoban köpeği bacağına yaslandı ve Jack ucu beyaz kulağı kaşıdı. "Sabırlı olduğum için memnunum," dedi. Moss sanki aynı fikirdeymiş gibi elini yaladı.

Güneş alçalırken Jack, Büyükbabasının koyunları otağa geri götürmesine yardım etti. Moss önde koşuyor, altın ışıktaki siyah-beyaz bir gölge gibi görünüyordu. "Yarın da aynı işaretler mi?" diye sordu Jack. "Aynı işaretler," dedi Büyükbabası. "Güven böyle inşa edilir. Her seferinde bir net komut." Jack gülümsedi; sarı botları yumuşak toprakta izler bırakıyordu.

O akşam Jack verandada oturdu, Moss ayaklarının dibindeydi. Çiftlik pembe bir gökyüzünün altında sessizce uzanıyordu. "Eğitimin kolay olduğunu sanmıştım," dedi Jack. "Ama mesele sabırlı olmak ve şeyleri aynı şekilde söylemek." Moss esnedi ve başını Jack'in dizine koydu. Jack, günün işinde oynadığı küçük rolden gurur duydu.

Son sabah Jack, Büyükbabasına sarılarak vedalaştı. "İstediğin zaman geri gelebilirsin," dedi Büyükbabası. "Moss seni hatırlayacak." Jack diz çöktü ve Moss'un yüzünü ellerinin arasına aldı. "Bana takım çalışmasını öğrettiğin için teşekkürler," diye fısıldadı. Moss yumuşak bir havladı ve Jack otobüse bindi; çiftlik gözden kaybolana kadar el salladı, kendini sabırlı, güvenilir ve yardıma hazır hissediyordu.